

Лірник

Яків Щоголів

Ти б наладив, лірник, струни,
Та заграв нам хоч одну
Пісню весни, пісню щастя
І веселу й голосну!

Взяв він ліру, довго ладив,
І здавалося, що рад
Був щось звати із давнини,
Та не йшло йому на лад...

Але очі заблищали,
Лірник миле щось згадав;
По струні пробіг рукою,
Гучно й весело заграв.

І як грав він, струни рвались:
Перш щонайтонша струна,
Далі друга, далі третя, —
Всі порвались, як одна!

Впали руки, і на ліру
Похилилась голова...
"Не цвіте, сказав він, в лютий
Оksamитная трава!"